

Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya (Matta 22:15-22)

Tanrı yaratıcıdır. O kendisi için ve Oğlu için gök ve yer, içindeki her şey yarattı. O her şeye sahiptir. O isterse her şey olur, o engellerse insanlar ne kadar çabalarsa çabalasın hiç bir şey olmuyor.

İsa'ya inanmayanlar kolayca kaderin önünde diz çöker. Ama İsa'da olanlar için kader gibi şey yok. Yaşamımız Tanrı'nın elindedir. Biz Tanrı'yla birlikte çalışıyoruz. Bizim yapmamız gereken şey kendi kaderinden şikâyet etmek değil, Tanrı'nın görkemi için çalışmaktır. Biz Tanrı'yı seviyorsak Tanrı sevinir ve bize yardım eder. O zaman bizim aracılığımızla Tanrı yüceltilir. Dolayısıyla biz Tanrı'nın dinlenmeden çalışmasını sağlamamız lazım.

Bazı Ferisiler İsa'ya gelip sordular: 'Sence Sezar'a vergi vermek Kutsal Yasa'ya uygun mu değil mi?' İsa "Ey ikiyüzlüler! Beni neden deniyorsunuz? Vergi öderken kullandığınız parayı gösterin bana!" dedi. "Bu resim, bu yazı kimin?" dedi. Onlar Sezar'ın diye cevap verince "Öyleyse Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin" dedi(Matta 22:15-22). Bu söz aracılığıyla Rab bize 'Sizde kimin resmi vardır?' diye sormaktadır. Yaratılış 1.bölüm insanın Tanrı'nın süretinde O'na benzer yaratıldığını söylüyor. Sadece insanın dış görünüşü değil can ve ruhu da Mesih'e benzer yaratıldı. Rab bize 'Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin' diye söylüyor.

Günümüzde birçok insan şu iki konu arasında dengeli olamıyor. Bazı insan 'Ben Tanrı'ya hizmet etmem lazım anne babama hizmet edemem' der. Rab bunu eleştirdi (Markos 7:11). Efesliler 6:2 'İyilik bulmak, yeryüzünde uzun ömürlü olmak için annene babana saygı göstereceksin. Vaat içeren ilk buyruk budur' diye söyledi.

Kutsal Kitap sadece anne baba ve çocukları ilişkisi değil karı koca ilişkisi, ve efendi ve işçisinin ilişkisi hakkında da söyledi. Efesliler 5:22 'Ey kadınlar, Rab'be bağımlı olduğunuz gibi, kocalarınıza bağımlı olun' dedi, 6:5 'Ey köleler, dünyadaki efendilerinizin sözünü Mesih'in sözünü dinler gibi saygı ve korkuyla, saf yürekle dinleyin' diye söyledi. Beden olarak Tanrı'nın egemenliğini miras alamayız. Ama bedensel düzenleri ihmal etmemeliyiz. 'Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya Sezar'ın hakkını Sezar'a verin' denen Rab'bin sözünü yerine getirmeliyiz.

İsa 'En küçük işte güvenilir olan kişi, büyük işte de güvenilir olur. En küçük işte dürüst olmayan kişi, büyük işte de dürüst olmaz. Dünyanın aldatici serveti konusunda güvenilir değilseniz, gerçek serveti size kim emanet eder?' (Luka 16:10-11) diye söyledi. Burada 'aldatici serveti' demek çalınmış bir servet anlamına gelmiyor, Göklerin egemenliğiyle alakasız olan bir servet anlamına gelir. Dünyadaki insanlar kendi beden için servet biriktiriyor. Beden ne kadar rahat olsa da Göklerin egemenliğini miras alamaz. Ama Rab bizim o konu da da bağımlı olmamızı ister, ve Göklerin egemenliği için de öyle olmamızı ister.

Biz imanlıyız. İmanlı demek Tanrı'nın demektir. Dolayısıyla biz Tanrı'ya itaat etmeliyiz ki Tanrı bizi istediği kadar kullanabilir. Aynı şekilde biz bir ailenin bir üyesi olarak ailedeki sorumluluğumuzu yapmalıyız. Biri Kocasını varsa onun karısı olarak sadık olmalı, karısı varsa onun kocası olarak sadık olmalıdır. Çocuklar anne babasına bağımlı olmalı, anne babalar çocuklarına bağımlı olmalı. Tanrı'nın önündeki yaşam ve insanların önündeki yaşam dengeli olmalıdır.

'Ben imanlıyım, ibadeti başardıysam yeter artık... Dünyadaki yaşam ne olursa olsun önemli değil' diye düşünmemelidir. Bunun gibi tavır doğru değil. Tanrı sadece bizim Rab'bin

gününde yaptığımız ibadeti değil bütün yaşamımızı ister. İbadet kavramı bir imanlının yaşamının tümünü içerir. Dolayısıyla biz bütün yaşamımızın Tanrı'yı hoşnut eden bir sunu olması için elimizden gelen her şeyi yapmalıyız.

Biz ülkemiz tarafından korunuyoruz, ülkemiz tarafından faydalanıyoruz. Dolayısıyla ülkemiz için sorumluluğumuzu yapıyoruz, ülkemizi sevmeliyiz. Bir işçiye iş yerini sevmeli, ve iş yerindeki kendi görevini yapmalı ve sorumluluğunu taşımalıdır. Maaş az diye tembellik yapmamalıdır. Bazı insan “Şimdi ki iş yerin nasıl?” diye sorulduğunda “bir kaç ay çalıştıktan sonra bırakacağım” der. Bunu Tanrı görüyor. Maaş az diye şikâyet ederek çalışmazsa başarılı olamaz, sonuç olarak kendisi zarar görecektir.

Ben çocukken bir tavuk çiftliğinde çalıştım. Yıllarca çalıştım ama orada üretilen yumurtayı hiç yemedim. Bazen bozuk yumurtalar da vardı ve onu yersede kimse bir şey demezdi. Ama ben bozuk olan yumurtayı görünce onu hemen sahibine verdim. İman hayatımı sürdürürken Tanrı tarafından yardım edildiğim her an ben o günleri hatırlardım. Natanel, “Beni nereden tanıyorsun?” diye sorduğunda İsa, “Filipus çağırılmadan önce seni incir ağacının altında gördüm” yanıtını verdi. Ben başkaların işlerine bağımlı olduğum zaman Rab onu görmüştür.

Biri imanlıysa tabii ki Tanrı'ya bağımlı olmalı, ama insanlara da aynısını yapmalıdır. İman hayatı çok ateşli, çok gayretli hizmet ettiği halde müjdelemenin meyvesini veremeyenler vardır. İmanı güzel gibi görünüyor ama ne ilginç ki o kişiyle beraber kiliseye gelen yok. Bütün yüreğiyle bütün canıyla bütün gücüyle Tanrı'yı seviyorsa, komşusunu da o şekilde sevmeli ama aslında komşusuna ilgisiz, hiçbir şey yapmak istemiyor.

Kral Saul insanların bakış açısında harikaydı ama Tanrı'nın bakış açısında öyle değildi. Tanrı İşay oğlu Davut'un gönlüne uygun bir adam olduğunu söyledi. Tanrı onu ne zaman görmüş? Çölde babasının koyunlarını güderken... Bir aslan ya da ayı gelip sürüden bir kuzu kaçırınca, Davut peşinden gidip ona saldırır, kuzuyu ağzından kurtarırdı. Bu nedenle Tanrı onu kral yaptı ve düşmanların ellerinden halkını kurtardı.

Biz Tanrı'nın sevgisini almalyız. Tanrı bize yardım etmesini sağlamalyız. Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya, Sezar'ın hakkını Sezar'a vermeliyiz. Tanrı'nın vermek istediği bereketine layık olmalıyız.

2016. 01. 17. SİMUON